

„Dievas mus sukūrė be mūsų, bet nepanorėjo mūsų išgelbėti be mūsų“

Kad nemėgdžiotum, iš vieno laiško nurašau šį bailumo pavyzdį: „Žinoma, esu jums labai dėkingas, kad mane atmenate, nes man reikia daug maldų. Tačiau taip pat būčiau dėkingas, jei, melsdamas Viešpatį padaryti mane apaštalu, nesistengtumėte melsti, kad Jis pareikalautų iš manęs atiduoti savo laisvę.“ (Vaga. 11)

rugpjūčio 28 d.

Štai kodėl labai gerai suprantu Hipono vyskupo šv. Augustino žodžius, kurie skamba lyg nuostabi giesmė laisvei. Jis sakydavo: Dievas mus sukūrė be mūsų, bet nepanorėjo mūsų išgelbėti be mūsų, nes bet kada bet kuriam iš mūsų, tau ar man, gresia nelaimė sukilti prieš Dievą, savo netinkamu elgesiu Jį atstumti ar sušukti: Mes nenorime, kad šitas mus valdytų.

Ar nori savęs paklausti – drauge su manimi, taip pat save tyrinėjančiu – ar tu, pasirinkęs Gyvenimą, visada tvirtai ir nepalaužiamai laikaisi to pasirinkimo? Ar, girdėdamas malonų Dievo balsą, skatinantį tave siekti šventumo, laisvai atsakai „taip“? Vėl pažvelkime į Jėzų, kuris kalbėjo minioms Palestinos miestuose ir kaimuose. Jis nieko neverčia. Jei nori

būti tobulas... – sako Jis turtingam jaunuoliui. Šis atmetė pasiūlymą ir, kaip sako Evangelija, nuliūdęs pasišalino – *abiit tristis*. Štai dėl ko šį turtingą jaunuolį, kuris prarado džiaugsmą, nesutikęs Dievui paaukoti savo laisvės, kartais pavadindavau „vargšu nuliūdėliu“. (Dievo bičiuliai, 23-24)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/dievas-mus-sukure-be-
musu-bet-nepanorejo-musu-isingelbeti-
be-musu/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/dievas-mus-sukure-be-musu-bet-nepanorejo-musu-isingelbeti-be-musu/) (2026-04-11)